

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, declarate de inculpatul

Dragan Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.12.2015 - 03.08.2016;

Instanța de apel: 24.08.2016 - 24.10.2016;

Instanța de recurs: 04.01.2017 - 28.02.2017;

Instanța de apel: 04.04.2017 - 04.07.2017;

Instanța de recurs: 03.08.2017 - 08.11.2017.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 03 august 2016, Dragan Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 6 (șase) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Dragan Mihail, la 26 aprilie 2015, aproximativ la ora 21:00, fiind în stare de ebrietate, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, aflându-se în drum, pe malul iazului din s. Horodca, r-nul Ialoveni, în timp ce Roșăț Iurie se deplasa spre domiciliu, s-a apropiat de acesta și în prezența altor persoane, fără careva motive, i-a aplicat ultimului cu pumnul o lovitură în regiunea capului, în rezultatul cărui fapt, Roșăț Iurie a căzut jos.

Apoi, manifestând o deosebită obraznicie, încalcând în continuare grosolan ordinea publică, în timp ce Roșăț Iurie era în drum, căzut la pământ, Dragan Mihail a

continuat să-i aplice lovituri acestuia cu pumnii peste cap, inclusiv în regiunea ochiului stâng, în rezultatul căror acțiuni, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/D din 23 septembrie 2015, se califică ca vătămare gravă.

Tot el, la 26 aprilie 2015, aproximativ la ora 21:00, aflându-se pe malul iazului din s. Horodca, r-nul Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmând scopul cauzării vătămării corporale lui Roșăț Iurie, intenționat, i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul peste cap, doborându-l astfel la pământ, după care a continuat să-i aplice mai multe lovituri ultimului cu pumnii peste cap, inclusiv în regiunea ochiului stâng, în rezultatul cărui fapt, părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/D din 23 septembrie 2015, i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dragan Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță la aplicarea pedepsei nu s-a condus de limitele sancțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, modificări introduse prin Legea nr. 119 din 23 mai 2013, pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Totodată, a relatat că procedura de examinare a cauzei penale a fost una generală, iar instanța nu a stabilit careva circumstanțe excepționale de reducere a minimumului și maximumului sancțiunii stabilite de art. 151 alin. (1) Cod penal.

3.2. Avocatul Caracuian Victoria în numele inculpatului, a declarat apel solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- inculpatul vina nu și-a recunoscut-o, iar probele administrate atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au demonstrat vinovăția acestuia;

- din conținutul sentinței nu este clar locul săvârșirii infracțiunii de huliganism, în urma căruia lui Roșăț Iurie i-a fost cauzată vătămarea gravă a sănătății;

- nu se înțelege care este modalitatea de încălcare grosolană a ordinii publice și vădita lipsă de respect față de societate, când în cauza penală respectivă a fost audiat doar un martor, care nici nu a asistat la presupusul act de huliganism, dar despre faptul că Roșăț Iurie a fost agresat fizic de cineva, a auzit a doua zi;

- probele administrate în această cauză penală nu au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv din punct de vedere al coroborării lor în ceea ce ține de concludența, utilitatea și veridicitatea acestora.

3.3. Avocatul Gandrabur Valeriu în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanță nu a constatat prin probe incontestabile, pertinente și concludente, faptele prejudiciabile incriminate inculpatului, ajungând la o concluzie unilaterală, subiectivă și greșită;
- din cele constatate de instanța de judecată în sentință, rezultă că doar partea vătămată, care este interesată în condamnarea ilicită a inculpatului, arată la acesta ca la persoana care ar fi săvârșit infracțiunile, fapt ce nu corespunde adevărului;
- prima instanță nu a stabilit motivul săvârșirii infracțiunilor expus în declarațiile părții vătămate precum că ar fi avut o datorie față de martorul Stici Tudor și cine au fost persoanele care au fost prezente la fața locului;
- nu au fost interogați martori care ar fi confirmat că au văzut aplicarea loviturilor de către inculpat;
- nu au fost descrise declarațiile inculpatului, martorilor, părții vătămate, fiind enumerate doar concluziile subiective, unilaterale ale instanței asupra acestor declarații;
- prima instanță nu a luat în considerație că față de Dragan Mihail, la reținere, a fost aplicată violența fizică, fiindu-i fracturat piciorul;
- soluția de condamnare este bazată pe afirmațiile denaturate ale părților interesate;
- inculpatul, a fost lipsit de apărare calificată în procesul penal;
- toate probele acumulate cu încălcarea normelor de procedură penală nu pot sta la baza sentinței de condamnare, iar toate dubiile și presupunerile necesită a fi interpretate în favoarea persoanei învinuite;
- instanța greșit a calificat acțiunile inculpatului atât în baza art. 287 alin. (1), cât și în baza art. 151 alin. (1) Cod penal;
- potrivit materialelor dosarului partea vătămată avea o datorie financiară față de martorul Stici Tudor, astfel instanța a omis să constate dacă a fost sau nu întoarsă această datorie, a fost sau nu această datorie motivul pentru care partea vătămată a fost agresată fizic și de către cine, nu a fost constatat în prezența căror persoane inculpatul a încălcat ordinea publică și unde, în pădure sau pe malul iazului din s. Horodca, r-nul Ialoveni;
- la examinarea cauzei nu a fost luată în considerație personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante, precum și faptul că inculpatul poate fi corectat și reeducat fără a fi privat de libertate.

3.4. Inculpatul, la fel a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat a invocat aceleași motive pe care le-a indicat avocatul Gandrabur Valeriu în cererea sa de apel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror, admise apelurile apărării cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dragan Mihail a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 20 noiembrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că prima instanță greșit a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii, însă a calificat just acțiunile acestuia în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut, că prima instanță a stabilit corect tipul pedepsei penale sub formă de închisoare, însă nu a determinat corect mărimea acesteia, stabilind o pedeapsă sub limita prevăzută de sancțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal, de 4 ani fără a face trimitere la prevederile art. 79 Cod penal, pe când sancțiunea normei în cauză prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, de gravitatea infracțiunii săvârșite – care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Iașoveni din 20 noiembrie 2014 în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), 192¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă definitivă 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, că este caracterizat negativ în societate, nu și-a recunoscut vina.

Circumstanțe excepționale potrivit prevederilor art. 79 Cod penal sau de liberare de răspundere penală în baza art. 55 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit.

5. Procurorul a contestat cu recurs ordinar decizia nominalizată, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de apel a indicat în pct. 20 al deciziei, că apelul procurorului este pasibil admiterii, însă de fapt, în dispozitivul deciziei a dispus respingerea acestuia, astfel motivarea soluției contrazice cu dispozitivul hotărârii;

- instanța de apel a dat apreciere greșită probelor din dosar, fără a ține cont atât de norma materială cât și cea procedurală;

- instanța de apel a reținut, că un semn obligatoriu al laturii obiective în cazul infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, îl constituie „modul public”, indicând că infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice;

- din materialele cauzei rezultă, că inculpatul Dragan Mihail, cauzând vătămările corporale părții vătămate își dădea seama că acțiunile sale huliganice ar putea ajunge la cunoștința publicului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a enunțat că potrivit dispoziției art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Astfel, instanța de recurs a reținut că prima instanță a aplicat inculpatului pedeapsă în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar instanța de apel respingând apelul procurorului și

admițând apelurile apărării l-a condamnat pe Dragan Mihail în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, agravând situația inculpatului în propriul apel.

De asemenea, în partea motivată a hotărârii, în pct. 20, instanța de apel a menționat că apelul înaintat de procuror este pasibil admiterii, însă, în dispozitivul deciziei a dispus respingerea acestuia.

Cu referire la chestiunea dacă fapta inculpatului a fost săvârșită în public, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu a efectuat o analiză a tuturor probelor, cu aprecierea fiecăreia în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, ignorând totalmente probele administrate la caz.

Astfel, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a apreciat că fapta a avut loc în drum spre domiciliul lui Roșăț Iurie, iar cele săvârșite de inculpat prin cauzarea leziunilor corporale grave părții vătămate, au fost răspândite, întrucât au ajuns la cunoștința mai multor locuitori ai satului.

Având la bază argumentele expuse supra, instanța de recurs a considerat ca fiind pripite concluziile instanței de apel cu referire la aceea, că inculpatul nu dorea ca fapta acestuia să ajungă la cunoștința publicului și că prin acțiunile sale nu a atentat la ordinea publică, odată ce a cauzat vătămări corporale grave părții vătămate, iar infracțiunile de huliganism întotdeauna presupun ipostaze cu implicații publice, prezența sau absența cărora nu a fost evaluată la justa valoare de instanța de apel.

Prin urmare, instanța de recurs a specificat, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/D din 23 septembrie 2015, lui Roșăț Iurie i-au fost cauzate vătămări corporale grave și prematur a ajuns la concluzia, că nu a fost probat faptul, că inculpatul Dragan Mihail își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

Totodată, instanța de recurs a remarcat, că instanța de apel dispunând achitarea lui Dragan Mihail de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a conchis și faptul că „fiind aplicată o singură dată violența nu poate fi luată în calcul de două ori la calificare, prima dată ca expresie a infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății și a doua oară ca parte a infracțiunii de huliganism.”

În acest context, instanța de recurs a notat că, prin Legea nr. 277-XVI din 18 decembrie 2008, pentru modificarea și completarea Codului penal al Republicii Moldova, în vigoare de la 24 mai 2009, calificativul „cu intenții huliganice”, prevăzut în art. 151 alin. (2) lit. h) a fost exclus.

În sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Astfel, părții vătămate Roșăț Iurie, de către inculpat i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar consecința cauzată – vătămarea gravă, depășește latura obiectivă a componenței de huliganism.

Respectiv, instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că în cazul săvârșirii actelor de huliganism cu aplicarea violenței, în rezultatul căreia a survenit o vătămare corporală gravă ori medie a integrității corporale, faptele urmează a fi calificate potrivit normelor ce reglementează concursul ideal de infracțiuni conform

prevederilor art. 33 alin. (4) Cod penal, adică atunci când o persoană săvârșește o acțiune (inacțiune) care întrunește elementele constitutive a mai multor infracțiuni.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocații Caracucian Victoria și Gandrabur Valeriu în numele inculpatului și de inculpat, admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dragan Mihail i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, 8 (opt) ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă 9 (nouă) ani închisoare.

Potrivit prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite cu partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Ialoveni din 20 noiembrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 9 (nouă) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Pentru argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate, prevăzute de art. art. 151 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării precum că probele acumulate și examinate în cadrul ședințelor de judecată nu dovedesc faptul că, Dragan Mihail a săvârșit infracțiunile de care este învinuit.

La fel, instanța de apel a apreciat ca nefondată și poziția apelanților în interesele inculpatului precum că învinuirile aduse inculpatului sunt bazate pe afirmațiile denaturate ale părții interesate, deoarece analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală instanța a constatat vinovăția inculpatului Dragan Mihail în săvârșirea huliganismului prevăzut la art. 287 alin. (1) Cod penal, precum și a vătămării intenționate grave a integrității corporale prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la apelul acuzatorului de stat, instanța de apel a remarcat că la capitolul individualizării pedepsei penale, prima instanță nu a ținut cont și de alte circumstanțe reale și personale în cauza dată.

Astfel, a evidențiat, că inculpatul Dragan Mihail a mai săvârșit anterior infracțiuni intenționate și a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ialoveni din 20 noiembrie 2014 în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), 192¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 154, 155, vol.I) și din nou a săvârșit un cumul de infracțiuni cu intenție.

Respectiv, instanța de apel a remarcat că, la momentul comiterii infracțiunii imputate, adică la 26 aprilie 2015, inculpatul Dragan Mihail avea antecedente penale nestinse, și prin urmare acesta a săvârșit infracțiunile imputate în stare de recidivă, or, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. În baza celor indicate, instanța de apel a conchis că Dragan Mihail nu s-a corijat, este dispus să comită sistematic infracțiuni, iar pedeapsa stabilită de către

prima instanță este prea blândă în raport cu infracțiunile comise și personalitatea inculpatului, or, după cum reiese din cele sus-indicate, doar pedeapsa reală a închisorii cu executarea în penitenciar, îl va împiedica pe inculpat să săvârșească noi infracțiuni.

8. Inculpatul, la 14 iulie 2017 și 14 august 2017, fără a invoca temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recursuri ordinare decizia instanței de apel, solicitând reexaminarea cauzei, deoarece procesul penal a fost afectat de mai multe erori procedurale, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

În acest sens inculpatul a menționat, că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu a fost asistat de un avocat ales, fiindu-i angajat avocat din oficiu care nu l-a apărat; a fost condamnat în lipsa probelor, în baza declarațiilor martorilor care nu există; cu partea vătămată inculpatul nu a avut conflicte, iar aceasta nu cunoaște unde a fost agresată.

9. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate de inculpat, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentarea poziției sale acuzatorul de stat a menționat că inculpatul nu a motivat recursurile declarate sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar a contestat decizia instanței de apel susținându-și dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, pe când motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Susține procurorul că recursurile depuse nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală – cerințe obligatorii care sunt stipulate în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se susține că acesta a fost lipsit de dreptul la apărare, procurorul menționează că aceste afirmații se combat prin procesele-verbale ale ședințelor de judecată din care rezultă că Dragan Mihail a fost asistat de avocat pe parcursul desfășurării procesului penal.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

La caz Colegiul penal atestă, că deși recurentul nu a invocat expres careva temeiuri de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul cererilor de recurs declarate se desprinde că inculpatul Dragan Mihail critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct. 4) al normei de drept menționate și anume, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când judecata*

a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii.

Verificând argumentele recurentului prin care se susține că acestuia i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece a fost judecat în lipsa unui avocat ales, iar avocatul desemnat din oficiu nu și-a îndeplinit obligațiile legale și nu l-a apărat, Colegiul penal apreciază că aceste alegații ale inculpatului sunt declarative și lipsite de suport probator, or, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată în prima instanță, se atestă că interesele inculpatului Dragan Mihail au fost reprezentate de către avocatul Caracucian Victoria, care a formulat și cerere de apel în numele ultimului.

Ulterior, în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel inculpatul Dragan Mihail a fost reprezentat de către avocații Gandrabur Valeriu (f.d. 187, vol.I) și Guțu Teodor (f.d. 32, vol.II), care de asemenea și-au îndeplinit împuternicirile legale conform normelor procesuale penale, acțiunile acestora fiind consemnate în procesele-verbale ale ședințelor de judecată, care de altfel, nici nu au fost contestate de către inculpat în modul prevăzut de lege.

Așadar, având în susținere circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide că argumentele recurentului prin care se susține că acestuia i-a fost încălcat dreptul la apărare, nu au fost confirmate în cauza dedusă judecării și urmează a fi respinse.

Cu referire la dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor, prin care se invocă că acesta a fost condamnat în lipsa probelor care iar confirma vinovăția și în baza declarațiilor unor martori inexistenți, instanța de recurs menționează că criticile menționate nu pot fi reținute, or, la acest capitol recurentul nu a invocat erori de drept concrete, care ar constitui temei de casare a deciziei contestate.

În acest context, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, deoarece aceasta reprezintă sarcina primordială a instanțelor de fond.

În astfel de circumstanțe, urmează a se menționa, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cât și de Codul de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către inculpat nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei

contestate, iar în speță se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul *Dragan Mihail* xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 decembrie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma